

DUMNY (1) ai

N sg m dumny.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

Pyszny, hardy, wyniosły; arrogans, fastosus, inflatus, infrunitus, insolens, nimius animi, praetumidus, sublatus, superbificus, superbus, superciliosus, tumefactus, tumidus Cn:

Wyrażenie: »umysł dumny« = inflatus animus Cn: [Wyszomirowi] Hołd dawać musiał Duńczyk bårzo łzumny, Nie zåpomogł go vmyłł iego dumny. Tåk zuchwålce łkracał: á z pokornemi, W pokoju miełzkał KlonKr Av.

Synonimy: nadęty, pyszny.

KN